

Kuigi ka lamminiitude linnustikus moodustavad põhiosa liikidest kurvitsalised on see liigiliselt koosseisult rannaniitudest ja alvaritest erinev. Lamminiitudele on iseloomulikeks liikideks tikutaja (*Gallinago gallinago*), kiivitaja (*Vanellus vanellus*), rukkirääk (*Crex crex*), suurkoovitaja (*Numenius arquata*), rohunepp (*Gallinago media*), mustsaba-vigle (*Limosa limosa*), tutkas (*Philomachus pugnax*), soo-loorkull (*Circus pygargus*), roo-loorkull (*Circus aeruginosus*) ja paljud ujupardid - sinikael-part (*Anas platyrhynchos*)???. Iseloomulikke pesitsejaid on kokku umbkaudu 30 liiki. See, et tavaliselt esineb luhtadel tunduvalt rohkem pesitsevaid linnuliike tuleneb sellest, et paljud liigid on asunud luhtadele peale esimeste kinnikasvamismärkide ilmumisel. Näiteks ilmuvad lammialadele arvukalt pesitsema mitmesugused roolinnud kohe peale esimeste roostumisprotsesside algust. Rohkearvulisemad haudelinnud lageluhtadel on tikutaja, kiivitaja, põldlõoke, sookiur (*Anthus pratensis*), hänilane (*Motacilla flava*).

Lamminiidud on analoogselt rannaniitudega paljude lindude jaoks rändeaegseks toitumiskohaks. Suurvee ajal võib üleujutatud luhtadel kohata arvukalt erinevaid pardiliike, väikeluiki (*Cygnus columbianus bewickii*), raba- (*Anser fabalis*) ja suur-laukhanesid (*Anser albifrons*). Suurvee alanedes tulevad siia toituma valge-toonekurg (*Ciconia ciconia*), must-toonekurg (*Ciconia nigra*), sookurg (*Grus grus*), konnakotkad (*Aquila clanga* ja *A. pomarina*).

Pikaajalise üleujutusega märjad luhad ning vanajõed on väga olulised kalade kudealadena, Eestis on lammialadega seotud ligikaudu 40 kalaliiki, neist mitmed ka üle-euroopaliselt ohustatud liigid.